

Ohlášky – neděle 9. 4. 2023

Dnes prožíváme **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně.**

➤ Příští neděle 16. 4. 2023 bude **2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství).**

➤ O dnešní Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně bude při mši sv. **žehnání pokrmů.**

➤ **10. 4. Pondělí velikonoční** – mše sv. v **9:00.**

➤ **11. 4. Úterý velikonoční** – mše sv. **nebude!**

➤ V úterý 18.4.23 od 17:00 se v našem kostele Sv. VÁCLAVA v Lovosicích koná **VELIKONOČNÍ KONCERT pro Charitu Lovosice.** Vystoupí sbory: Tutti Pazzi - sbor z Gymnázia, Koťátka a Kořata - sbory z 1. ZŠ, Školáček - sbor ze ZŠ Všehrdova.

➤ V Pátek 21.4.18:00–20:00 bude další **Boží Jam session – večer chvál** tentokrát už v kostele sv. Václava Václavské nám., Lovosice.

➤ Farnost Teplice pořádá 20. 5. 23 farní pouť **autobusem do Čihoště.** Bylo by možno se k této pouti připojit. Pokud by někdo měl zájem tak se hlase co nejdříve u P. Ladislava Nádvořníka.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli.**

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 20 (2023)
9. 4. 2023

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z velikonočního oktávu

Neděle 9. 4. - Jan 20,1-9: Radost i překvapení. Učedníci jsou v evangeliu zachyceni jako svědkové události vzkříšení, ale zároveň jako lidé nechápající, co se to stalo. Přestože Ježíš několikrát mluvil o své smrti a vzkříšení, oni si to neuměli propojit s realitou, kterou o Velikonocích zakoušeli. Složená rouška z hlavy dokazuje, že se těla nikdo násilně nezmocnil. Ale kdosi si dal práci „složit“ roušku z hlavy a položit stranou. To se dělá z úcty, v klidu... Dnes Petr a Jan stojí před faktem prázdného hrobu a nemohou uvěřit vlastním očím. Spolu s Petrem a Janem máme i my stanout před prázdným hrobem a uvěřit!

Pondělí 10. 4. - Mt 28,8-15: Ježíš sám jde ženám naproti. I dnes jde vstříc těm, kdo mají „strach i radost“. Všem, kdo pravdu o něm nesou dál...

Úterý 11. 4. - Jan 20,11-18: Pláč Marie Magdaleny se mění v radost! Čím víc kdo s Ježíšem prožívá úzkosti, tím větší radost má z jeho oslavení. A rychle běží, aby se o tuto radost podělil.

Středa 12. 4. - Lk 24,13-35: Ježíš odhaluje Písmo tak, že jim hoří srdce. Pane, zůstaň se svou církví, aby podobně dokázala odpovídat na to, co trápí dnešní dobu!

Čtvrtek 13. 4. - Lk 24,35-48: Příslib „vyzbrojení mocí z výsosti“ je oním završením Kristova vykupitelského díla. Zjevuje se zde komunikace společenství Trojice, kdy každá „osoba“ odkazuje v lásce na druhou!

Pátek 14. 4. - Jan 21,1-14: Setkání s Ježíšem onoho rána je plně překvapení. Noci, které následovaly po Poslední večeři, vyústily ve snídani na břehu jezera. Pane, kéž se s Tebou probudíme ze svých nejistot...

Sobota 15. 4. - Mk 16,9-15: Pokárání za nevěru se změnilo v poslání. Poslání do celého světa a výzvu k hlásání „všemu tvorstvu“. Při plnění tohoto úkolu se i moje víra posílí!

Youcat (69. část)

Proč má katolická církev vlastní sociální nauku? Čím se inspiruje láska k chudým? Proč neexistuje absolutní právo na soukromý majetek? Mateřská tvář církve bezprostředně ústí do jejího sociálního učení. Vždyť jak vypadá dobrá matka? Neustále se stará o své děti. Kdyby církev šířila jen moudrou nauku, kdyby pouze slavila vznešené bohoslužby, kdyby se starala výlučně o spásu duší svých oveček, nebyla by církví ani matkou. Církev má projevovat zájem o komplexní rozvoj člověka: aby měl co jíst, aby měl čistou vodu k pití, aby měl vzdělání a práci, aby mohl žít v bezpečí a jistotě, že

se mu dostane spravedlnosti a že se děti této matky nebudou samy zraňovat ustavičnými spory. **Jak vznikla sociální nauka církve?** Dějiny církve zdaleka nejsou vždycky jen slavné: Ježíšovu smrtelnou úzkost učedníci zaspali. Mnozí křesťané spali, když byly pořádány hony na čarodějnice, když byli otroci na lodích odvlékáni z Afriky, když byli Indiáni vyháněni ze své vlasti, když byli Židé deportováni ze svých domovů, když byl mýcen deštný prales, když se prováděly zkoušky atomových zbraní, když se potrat stal prostředkem regulace porodnosti. Sociální učení by mohlo být sepsáno v mnoha zemích. Jeho počátky však lze najít v Evropě devatenáctého století, za průmyslové revoluce. Ovšem i zde se církev probrala příliš pozdě. Děti dřely v dolech a dělníci umírali hladem. Protože křesťané spali, ujali se jejich úkolu marxisté. **Jaký postoj by měl křesťan zaujmout k cizímu majetku? Komu Ježíš zaslibuje „Boží království“?** „Křesťan, který v naší době není revolucionářem, není křesťanem.“ říká papež František v předmluvě k DOCATu. (z knihy *Youcat: Kurz víry*)

15/ Podobenství o kouli na noze II

Žloutenka V: Jistě znáte žloutenku A, B a C, jestlipak ale znáte žloutenku typu V? Jedná se o krizi víry křesťanů, kdy jsou celí bledí až nažloutlí, smutní a sklíčení. Aby znovu načerpali energii, aby se mohli uzdravit ze své krize víry, musejí se vydat cestou misíi. Evangelizace je úžasným povzbuzením pro naši vlastní víru, jak už bylo řečeno: „Věra zesiluje předáváním!“ Ve všech krocích, které podnikáme, abychom hlásali dobrou zprávu evangelia, máme skutečně jistotu podpory Ducha Svatého: „A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce.“ (Mt 10,19n) **Autogen:** Jestliže jste nyní přesvědčeni, že byste se měli pokusit začít kolem sebe sdílet svou víru, stačí se modlit, abyste reagovali moudře a uměli správně rozlišovat. Určitě je snazší o své víře mluvit při spolujždě zajištěné přes BlaBlaCar než s kolegou z kanceláře. Hlavní je mít touhu po sdílení, aniž bychom měli potřebu „tlačit na pilu“. Stále je nutné být vnímavý a chovat se ohleduplně. To někdy dělá problém čerstvě obráceným, tedy konvertitům. Bývají velmi zapálení a často se pak mohou chovat poněkud neomaleně. Vysvětlím to pomocí další „bonusové“ metafory, podobenství o autogenu. Všichni jste už určitě někdy viděli film, kde lupič otvírá trezor autogenem. Když se

plamen zapálí, je nejprve velký a žlutě zbarvený, ale jenom všechno opálí do černá, není účinný. Lupič musí regulačním ventilem upravit přívod kyslíku a plamen náhle zmodrá, je úplně malinký, ale pronikne i do nejbytelnějšího trezoru.

Podobné je to i s naším nabízením víry. Někteří plácají páté přes deváté, neznaří správnou míru. Sice hoří a čoudí, ale není to účinné, a nejednou může být efekt spíš opačný, někoho odradíme. Jiní lidé mluví méně, ale volí správná slova a ta pak pronikají i do těch nejzavrtlejších srdcí.

Právo a povinnost: Učiňme rozhodnutí vykročit z vlastního pohodlí, vyjděme z kostelů, opusťme svá „takhle se to vždycky dělalo“ a vydejme se do všech periferií, jak nás k tomu vyzývá papež František. Doporučuje nám, aby naše evangelizační úsilí nikdy nepůsobilo jako proselytismus, ale bylo pro ostatní přitažlivé. Zároveň nám ale svými slovy opakuje to, co už zmiňovali i jeho předchůdci: „Každý člověk má právo slyšet o Boží dobré zprávě, která se v Kristu zjevila a darovala; pouze takto může člověk uskutečnit své vlastní povolání. S tímto právem koresponduje i povinnost evangelizovat!“ Těmito důraznými slovy nám papež František připomíná, že v evangelizaci už nemůžeme pouze spoléhat na ostatní, nemůžeme se jen spokojit s tím, že zkrátka budeme „dobrymi praktikujícími katolíky“, protože být učedníkem Kristovým znamená též být misionářem: Každý pokřtěný, bez ohledu na svou funkci v církvi či stupeň vzdělání ve víře, je aktivním subjektem evangelizace. A nebylo by správně uvažovat o takovém pojetí evangelizace, již by uskutečňovali jen kvalifikovaní aktéři, přičemž zbytek věřícího lidu by byl pouze receptivní složkou jejich působení. Nová evangelizace musí obnášet i novou angažovanost každého pokřtěného. Toto přesvědčení se stává přímou výzvou pro každého křesťana, aby se nezříkal svého závazku k evangelizaci. Neboť pokud někdo skutečně zakusil Boží lásku, která je jeho spásou, nepotřebuje moc času k přípravě na její hlásání; nemůže čekat, až se mu dostane mnoha přednášek či dlouhého poučování. Každý křesťan je misionářem, nakolik se setkal s Boží láskou v Ježíši Kristu. Už neříkejme, že jsme „učedníci“ a „misionáři“, nýbrž vždycky jen „učedníci-misionáři“. Ano, neustále si opakujeme se svatým Pavlem: „Běda mi, kdybych nekázal evangelium!“ (1K 9,16) Ale též „blaze mi“, jestliže evangelizuji!

(z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)